

Received: 8.05.2022
Accepted: 30.05.2022
Published: 30.06.2022

Roczniki Administracji i Prawa
Annals of The Administration and Law
2022, XXII, z. 2: s. 197-202
ISSN: 1644-9126
DOI: 10.5604/01.3001.0016.0973
<https://rocznikiadministracjiiprawa.publisherspanel.com>

Kamil Majewski^{*}
Nr ORCID: 0000-0003-3775-2815

Patrycja Majewska^{**}
Nr ORCID: 0000-0002-9264-1598

AMATORSKI POŁÓW RYB – UWAGI NA TLE ART. 7 USTAWY O RYBACTWIE ŚRÓDLĄDOWYM

AMATEUR FISHING – COMMENTS IN THE CONTEXT OF ART. 7 INLAND FISHERIES ACT

Streszczenie: Ustawa o rybactwie śródlądowym dotyczy przede wszystkim zasad i warunków ochrony, chowu, hodowli i połowu ryb w powierzchniowych wodach śródlądowych, w wodach znajdujących się w urządzeniach wodnych oraz w obiektach przeznaczonych do chowu lub hodowli ryb oraz właściwości organów administracji publicznej, sposobu ich postępowania, a także reguluje zadania i obowiązki jednostek organizacyjnych i osób, związane z wykonywaniem przepisów europejskich. Jedną z form wspomnianego połowu ryb jest jego amatorskie uprawianie na zasadach określonych w ustawie, w tym po pozyskaniu odpowiedniego zezwolenia. Niniejszy artykuł prezentuje wyniki analizy art. 7 ustawy o rybactwie śródlądowym, który dotyczy tejże formy. Autorzy formułują pogląd, wedle którego rozwiązania ustawowe są niepełne i w związku z tym regulacja ustawowa powinna zostać uzupełniona. Dotychczas problematyka ta nie była szerzej omówiona w literaturze przedmiotu. Z kolei orzecznictwo sądowe dotyczy wyłącznie wybranych aspektów tego zagadnienia.

Słowa kluczowe: amatorski połów ryb, karta wędkarska, zezwolenie administracyjne, postępowanie administracyjne

---

^{*} mgr; Uniwersytet Śląski w Katowicach, Wydział Prawa i Administracji. Źródła finansowania publikacji: środki własne autora; e-mail: majewski.kamil.87@gmail.com

^{**} mgr; Wyższa Szkoła Humanitas. Źródła finansowania publikacji: środki własne autorki; e-mail: pati.majewska@gmail.com

Summary: The Inland Fisheries Act mainly concerns the rules and conditions for the protection, breeding, breeding and catching of fish in surface inland waters, in waters in water facilities and in facilities intended for fish breeding or breeding, and the competence of public administration bodies, the manner of their conduct, and it also regulates the tasks and obligations of organizational units and persons related to the implementation of European regulations. One of the forms of the aforementioned fishing is its amateur cultivation according to the rules specified in the Act, including obtaining the appropriate permit. This article presents the results of the analysis of art. 7 of the Inland Fisheries Act, which concerns this form. The author formulates the view that this provision contains significant shortcomings and should be supplemented. So far, this issue has not been discussed in the literature. On the other hand, judicial decisions concern only selected aspects of this issue.

Keywords: amateur fishing, fishing license, administrative decision, administrative proceedings

WSTĘP

Ustawa z dnia 18 kwietnia 1985 r. o rybactwie śródlądowym¹ reguluje zasady i warunki ochrony, chowu, hodowli i połowu ryb w powierzchniowych wodach śródlądowych, w wodach znajdujących się w urządzeniach wodnych oraz w obiektach przeznaczonych do chowu lub hodowli ryb oraz właściwość organów administracji publicznej, sposób ich postępowania, a także zadania i obowiązki jednostek organizacyjnych i osób, związane z wykonywaniem określonych przepisów europejskich².

Ustawa reguluje również problematykę amatorskiego połowu ryb, której ustawodawca poświęcił art. 7 tej ustawy. W literaturze przedmiotu problematyce tej nie poświęcono zbyt wiele miejsca. Z kolei wydane dotychczas orzecznictwo odnosi się jedynie do jej wybranych aspektów. Podstawowe kwestie zostały uregulowane w przepisach ustawy. Ich rozwinięcie nastąpiło w przepisach aktów wykonawczych do u.o.r.s. Na użytek niniejszego opracowania zostaną poddane analizie przepisy u.o.r.s. i tychże aktów wykonawczych, które znajdują zastosowanie wyłącznie w odniesieniu do amatorskiego połowu ryb.

DEFINICJA AMATORSKIEGO POŁOWU RYB

Zgodnie z art. 7 ust. 1 u.o.r.s. za amatorski połów ryb uważa się pozyskiwanie ryb wędką lub kuszą, przy czym dopuszcza się, w miejscu i w czasie prowadzenia połowu ryb wędką, pozyskiwanie ryb na przynętę przy użyciu podrywki wędkarskiej.

¹ Dz.U. z 2022 r., poz. 883 (dalej: u.o.r.s. lub ustawa).

² Zgodnie z art. 1 ust. 1 pkt 2 ustawy są to następujące akty prawne UE: rozporządzenie Rady (WE) nr 708/2007 z dnia 11 czerwca 2007 r. w sprawie wykorzystania w akwakulturze gatunków obcych i niewystępujących miejscowo, rozporządzenie Rady (WE) nr 1100/2007 z dnia 18 września 2007 r. ustanawiającego środki służące odbudowie zasobów węgorka europejskiego oraz aktów wykonawczych do tych rozporządzeń (wydanych w trybie przepisów tych rozporządzeń).

Z przytoczonej definicji amatorskiego połowu ryb wynika, że kluczowe z punktu widzenia tej problematyki jest określenie użytych w tej definicji pojęć „wędką” i „kusza”, rozumianych jako podstawowe narzędzia (przyrządy) do pozyskiwania (połowu) ryb. Przepisy u.o.r.ś. nie definiują tych pojęć. Pojawiają się one jednak w przepisach wydanego na podstawie art. 21 u.o.r.ś. Rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 12 listopada 2001 r. w sprawie połowu ryb oraz warunków chowu, hodowli i połowu innych organizmów żyjących w wodzie³.

Rozporządzenie, podobnie jak u.o.r.ś., nie zawiera definicji legalnej wędkę i kuszy. Sytuacja ta nie dziwi ze względu na charakter tego rodzaju aktu. Niemniej, z poszczególnych przepisów Rozporządzenia wynika, jakie cechy posiadają oba przedmioty.

Do wędkę odnosi się § 2 ust. 2 pkt 2 Rozporządzenia, wedle którego amatorski połow ryb wędkę uprawia się za pomocą wędziska o długości co najmniej 30 cm, z przymocowaną do niego linką zakończoną: 1) jednym haczykiem z przynętą, albo 2) nie więcej niż dwoma haczykami, każdy ze sztuczną przynętą imitującą owada lub jego stadia rozwojowe, przy czym każdy haczyk może mieć nie więcej niż dwa ostrza rozstawione w taki sposób, aby nie wykraczały poza obwód koła o średnicy 30 mm, albo 3) sztuczną przynętą wyposażoną w nie więcej niż trzy haczyki, a tenże haczyk może mieć nie więcej niż cztery ostrza, rozstawione w taki sposób, aby nie wykraczały poza obwód koła o średnicy 30 mm. Przepis § 2 ust. 3 Rozporządzenia w podobny sposób odnosi się do wędkę stosowanej do amatorskiego połowu ryb pod lodem. Kusza, o której mowa w art. 7 ust. 1 u.o.r.ś., została scharakteryzowana w § 3 ust. 2 pkt 2 Rozporządzenia w taki sposób, że amatorski połow ryb kuszą uprawia się z użyciem kuszy napinanej siłą mięśni, miotającą harpun na uwięzi, który nie może mieć więcej niż 3 ostrza rozstawione w taki sposób, aby nie wykraczały poza obwód koła o średnicy 30 mm, a konstrukcja tego harpuna powinna umożliwiać łatwe oddzielanie ostrza od jego trzonu.

W obu powyżej omawianych przypadkach kwestią wtórną jest haczyk, na którym znajduje się przynęta. Kluczowa zdaje się być konstrukcja i sposób działania obu przedmiotów. W przypadku wędkę będzie to przedmiot, co do zasady statyczny (niemiotający „pocisków”), a jego nieprawidłowe użytkowanie może jedynie mieć wpływ na skuteczność amatorskiego połowu ryb. Z kolei kusza to narzędzie co prawda, napinane siłą mięśni (brak napędu lub innego mechanizmu o podobnym działaniu), lecz miotające harpuna. Zatem nieprawidłowe posługiwanie się kuszą wywoływać będzie zupełnie inne skutki aniżeli wędkę.

Powyższe spostrzeżenia znajdują również swoje uzasadnienie w słowniku i encyklopedii języka polskiego. Zgodnie ze *Słownikiem języka polskiego PWN*⁴ wędkę to przyrząd służący do łowienia ryb, składający się z wędziska oraz żyłki (...). Zaś

³ Dz.U. z 2018 r. poz., 2003 (dalej: Rozporządzenie).

⁴ Dostępny w wersji online pod adresem: <https://sjp.pwn.pl/>.

kuszę określa się jako rodzaj łuku żelaznego lub stalowego umocowanego na drewnianej kolbie, z lewarem do naciągania cięciwy. Z kolei w *Encyklopedii PWN*⁵ kuszę określa się mianem ręcznej broni miotającej.

W judykaturze również podkreśla się istotne różnice w obu metodach połowu (pozyskiwania) ryb. W wyroku z dnia 5 stycznia 2016 r.⁶ Wojewódzki Sąd Administracyjny w Bydgoszczy wskazał, że „w przypadku wędkarstwa jak i łowiectwa podwodnego stosuje się diametralnie inne rodzaje narzędzi do połowu (wędka – kusza), łowi się w innych warunkach, co wymaga różnej wiedzy i umiejętności”.

Na tle powyższych omawianych przepisów zarysowuje się wniosek, że zrównywanie amatorskiego połowu ryb z wykorzystaniem wędki i kuszy jest nieuzasadnione.

ZASADY AMATORSKIEGO POŁOWU RYB

Amatorski połów ryb wymaga posiadania odpowiedniego zezwolenia (art. 7 ust. 2 u.o.r.s.)⁷. Dokumentem potwierdzającym jego posiadanie jest karta wędkarska lub karta łowiectwa podwodnego, wydane w postaci papierowej lub elektronicznej przez uprawnionego do rybactwa w obwodzie rybackim (art. 7 ust. 2a u.o.r.s.)⁸.

Zgodnie z art. 7 ust. 5 u.o.r.s. organem uprawnionym do wydawania karty wędkarskiej i karty łowiectwa podwodnego jest starostwa właściwy ze względu na miejsce zamieszkania zainteresowanej osoby. Przepisy u.o.r.s. wymieniają przesłanki, które muszą być spełnione, aby właściwy organ mógł wydać to zezwolenie:

1. złożenie z wynikiem pozytywnym egzaminu ze znajomości zasad i warunków ochrony i połowu ryb przed właściwą komisją egzaminacyjną⁹ (warunek dotyczący obu przypadków) – art. 7 ust. 5 u.o.r.s.
2. ukończony odpowiednio 14. rok życia (karta wędkarska) lub 18. rok życia (karta łowiectwa podwodnego) – art. 7 ust. 6 u.o.r.s.

⁵ Dostępna w wersji online pod adresem: <https://encyklopedia.pwn.pl/>.

⁶ Sygn. akt: II SA/Bd 1249/15, Legalis nr 1430874 (dalej: wyrok WSA).

⁷ Z obowiązku posiadania karty wędkarskiej są zwolnione osoby do lat 14., z tym że mogą one uprawiać amatorski połów ryb wyłącznie pod opieką osoby pełnoletniej posiadającej taką kartę (art. 7 ust. 3 u.o.r.s.). Zatem w każdym możliwym przypadku (nawet zwolnienia ustawowego) posiadanie dokumentu jest niezbędne co najmniej przez jednego uczestnika amatorskiego połowu ryb. U.o.r.s. przewiduje również wyłączenie dotyczące cudzoziemców (por. art. 7 ust. 4 ustawy), przy czym również ten przypadek jest prawnie reglamentowany. Ustawa wymaga bowiem, aby osoby te posiadały aktualne zezwolenie uprawnionego do rybactwa, jeśli amatorski połów ryb ma się odbywać w wodach „pod opieką” tego podmiotu.

⁸ Zarówno jeden, jak i drugi dokument nie jest jedynym wymaganym zezwoleniem, w przypadku gdy amatorski połów ryb odbywa się w wodach uprawnionego do rybactwa (por. art. 7 ust. 2 *in fine* u.o.r.s.). Jednak zezwolenie podmiotu uprawnionego do rybactwa jest odrębnym zagadnieniem, które nie jest przedmiotem niniejszej analizy.

⁹ Do komisji egzaminacyjnej odnosi się przepis art. 7 ust. 7a u.o.r.s. przyznający uprawnienie do powołania komisji organizacji społecznej, której statutowym celem jest działanie na rzecz ochrony ryb oraz rozwoju amatorskiego połowu ryb, określonej w przepisach wydanych na podstawie art. 21 pkt 2 u.o.r.s. (delegacja dla ministra właściwego do spraw rybołówstwa do wydania rozporządzenia).

Obowiązek, o którym mowa w pkt 1 powyżej (zdanie egzaminu), nie ma charakteru bezwzględnie. Zgodnie z art. 7 ust. 5 zdanie drugie u.o.r.ś. z tego obowiązku („złożenie egzaminu”) są zwolnione osoby posiadające średnie, średnie branżowe lub wyższe wykształcenie z zakresu rybactwa.

W orzecznictwie sądowym podkreśla się, że egzamin, o którym mowa powyżej, ma kluczowe znaczenie z punktu widzenia wydawanego (lub nie) później zezwolenia (rozstrzygnięcia właściwego organu). Po pierwsze, WSA wskazał, że egzamin ten składa się z dwóch zasadniczych elementów: 1) zasad i warunków ochrony ryb oraz 2) zasad i warunków połowu ryb. Ponadto, na kanwie przepisu art. 7 ust. 5 u.o.r.ś. WSA sformułował pogląd, wedle którego w przypadku wędkarstwa (użycie wędki) i łowiectwa podwodnego (użycie kuszy) pierwszy element egzaminu będzie obejmował ten sam zakres. Natomiast w przypadku drugiego elementu (zasady i warunki połowu ryb) zakres egzaminu powinien być znacząco inny z uwagi na wykorzystanie odmiennych narzędzi do połowu (odpowiednio wędki i kuszy).

PODSUMOWANIE

Z powyżej przytoczonego stanu prawnego, w tym wyznaczonych nim zasad oraz przeprowadzonej analizy wynika, że pozyskiwanie ryb wędką i kuszą jest niemalże traktowane na równi na poziomie regulacji ustawowej. Wyjątkiem od tej ogólnej reguły są wymagania dotyczące wieku i ewentualne wymagania dotyczące egzaminu, o którym mowa w art. 7 ust. 5 u.o.r.ś. (jego zakresu). *De facto* wspomniany egzamin to jedyny tryb weryfikacji posiadanych przez określoną osobę umiejętności posługiwania się kuszą, czyli przedmiotem specyficznym, którego niewłaściwe użytkowanie może stanowić zagrożenie dla zdrowia i życia ludzkiego. Z uwagi na specyfikę kuszy używanej do amatorskiego połowu ryb i wynikające zagrożenia z niewłaściwego posługiwania się tym narzędziem połowu uznać należy, że przyjęte rozwiązania ustawowe są niewystarczające. Nieuzasadniony jest pogląd, że rozwiązania te pozbawione są funkcji ochronnej. Nie oznacza to jednak, że w pełni realizują wszystkie cele, jakie towarzyszą tego rodzaju regulacji i wprowadzanych nią rozwiązań. Regulacja ustawowa powinna przede wszystkim w sposób wyraźny rozróżniać oba omawiane przypadki oraz w stosunku do każdego z nich formułować właściwe i adekwatne wymogi (realizacja funkcji ochronnej).

Bibliografia**Akty normatywne**

Ustawa z dnia 18 kwietnia 1985 r. o rybactwie śródlądowym.

Rozporządzenie Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 12 listopada 2001 r. w sprawie połowu ryb oraz warunków chowu, hodowli i połowu innych organizmów żyjących w wodzie.

Orzecznictwo

Wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Bydgoszczy z dnia 5 stycznia 2016 r., II SA/Bd 1249/15, Legalis nr 1430874.